

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۱۰/۱۰

عبدالعزيز نايبي

د ۱۳۴۷ کال «خبر»

که نن وینن نه شوی پښتنو د ازادۍ په چیغو
بیا بم له دي خوبه شپېلی د اسرافیل وینوي

«خبر» د لرو برو پښتنو شاعرانو د هغي شعري ټولگي نوم دی چې په ۱۳۴۷ لمریز کال کې د امان الله سیلاب صافي په اتمام د پښتونستان د ورځي د شلمې کلزي په مناسبت د قبائلو د مستقل ریاست د تبلیغاتو د لوی مدیریت لخوا، خپره شوي ده. ټولگه د یادي اداري مشر بناغلي دردمند په دي خبرو پېل شوېده:

«د خبر دره، د تیرا څوکی، د تاتري گړنگونه، د کاروان لار، د پښتني لښکر سنگر، د جوپي دمه ځای، دمخه بڼي او هرکلي پړاو، د دریا خان ابريدي او ایمل خان مومند د شوگرونو او تکبیرونو مورچه.

د ملتان غازي او عجب خان غازي د غورځنگونو نښه، د پښتو پوره کولو او پښتونولي کور، د زورگیرانو د کمزوری او ټیندک کولی چه د پښتنو د مقاومت او صلاحیت قصي پکښي د تاریخ شرنګیدلي کړی دي، توره او قلم پکي د تاریخي نقش په ترجمانی کښي د تکبیر او قومندي سره ملگری شوی غر؛ په وینو خروب شوی خبر پښتنو ته د ماضي حال وایي او دقافلي په نغري کښي يي لا سپرغی دښمنانو ته اخطار ورکوي...».

ورپسي اروانباد سیلاب صافي «خبر» ته یوه سریزه لیکلي او په هغي کي يي د خبر د تاریخي سيمي، حماسو او هغو مېړنو یادونه کړي چې د پښتونستان د ازادۍ په مینه کي يي خپل سرونه قربان کړي دي؛ هغه دا مجموعه د ازادۍ لاري د شهیدانو روح ته ډالی کړي ده. د شعرونو دا ټولگه ۸۷ مخونه لري، د کابل په دولتي مطبعه کي چاپ

د پاڼو شمیره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په خبر و لولی

شوپده او خيبر ته د نېردي ۴۰ شاعرانو ليکل شوي شعرونه پکې راغونډ شويدي. د کتاب په لومړۍ پاڼه باندې د خيبر درې عکس ليدل کيږي چې دا بيت پرې ليکل شوی دی:

د خيبر دره خو لار د تلو راتلو ده په کابل او پېښور کې افغان يو دی

د ليکنې پای ته مې له ټولگې څخه د اجمل خټک، سيلاب صافي، غني خان او اقبال لاهوري شعرونه غوره کړي دي چې يو په بل پسې يې لاندې لوستلی شى. زه هم خپلې خبرې په دې هيلې رالڼدوم چې پښتانه خپل حقه حقوق د ظالم او غاصب له منگولو څخه په پوهې، تدبير او مېړانې تر لاسه کړي.

-خيبر د کابل او پېښور منځ کې مشهوره تاريخي دره ده. خيبر هغو غرونو ته هم ويلی کېدای شى، کومو کې چه دا دره تېره ده. ما دغه نظم کې د خيبر په سترگه دغه ټولې غرنيزې علاقې ته کتلي دي کومه چه د گلگت او چيلاس نه د بلوچستان تر ورېشته حدونو پرته ده - يعنې د روښان کوهستاني علاقه - اجمل

خيبر ته

ستا په سر باندې خيبره
يو جونگره زما کور وى
ته زما وى په ليمه کينې
زه د ستا په اوږو سور وى
***

ستا لحظه، لحظه تيرېږي
د فطرت په تماشو کې
ټوله ورځ د لمر په څېر و
شپه د ستورو پلوشو کې
***

ستا سکني ماښام رنگين شي
د شفق په لاله زار
سپين سحر دى د بادونو
په ورمو شي نوبهار
***

په ليمه کې چه دې نينې
د قدرت د رنگينو دي
په خولې کې دې تاجونه
ريز مريز د زمانو دي
***

د شينکي پرده کې پټه
د سرو وينو آئينه يې
په دې چپه چوپيائي کې
د ژوندونو نشانه يې
***

که مې ژوند يوه لحظه وى
خو چه پښو کې دې نسکور وى
ستا په ترو کې خيبره
يو جونگره زما کور وى
***

د اسمان د پاکې لارې
ده د ستا له پاسه لاره
بودى اړوي ټالونه
ستا د فخر له دستاره
***

د پاڼو شميره: له 2 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

تل د ستورو له دنيا نه
نور په تا باندي وريږي
د سپوږمۍ پاكي شغلي دي
په لمنه كې رالويږي
***

ته دي شور ته د وريځو
هسي ځان سره مستيري
هلته پرق شي په فضا كې
دلته ته راوځلېږي
***

سپرلي ډكي كړي ستا غېږي
د قدرت د نندارو نه
ژمي سپين په تا انبار كړي
د جنت د منارو نه
***

اي په ما له هر څه گرانه
له تا زار مي پلار و مور وي
ستا په ترو كې خيبره !
يو جونگره زما كور وي
***

تش د كاپو غر خو نه ئي
ته غيرت او شجاعت ئي
د ننگ ميخ قدرت و هلي
د پښتون په قوميت ئي
***

ستا د سوري لاندې اوسي
پښتانه لوي، لوي خېلونه
ننگ د نر، بنځو كالي دي
د دوي كسب دي جنگونه
***

هغه توري توريالي وي
چه فضا ته غاړه ووځي
په ژوندوني به شا نه كړي
چه ميدان ته يو ځل ووځي
***

دغه شين زمري ځامن دي
په سينه دي لوبولي
خدايرو ته د دوي نيازبين ئي
دوي د ستا دي نازولي
***

چه جوړ كړي دوي په مينه
نن د ستا تنگ و ټكور وي
ستا په ترو كې خيبره !
يو جونگره زما كور وي
***

كه كشمير كې راتوكيږي
بڼه نازك، نازك گلونه
دلته تا كي پيدا كېږي
د غيرت نه ډك مېړونه

***

هَلته خُسن و نزاكت دى
دلته ننگ او جُرعتونه
كه هغه جنت نشان دى
ستا نه زار شه جنتونه

***

د پښتو د ناموس نښې
چه تندي كې ستا خُلبړي
تینگ په زور او زر تختونه
له هېبته ولرزيږي

***

ستا په گرد، خړه فضا كې
دېدې دې د لښكرو
نښانې دى د جمدرو
علامې دې د خنجرو

***

په معنى كې جام د جم ئې
زما زړه كې درته زور وى
ستا په ترو كې خيبره !
يو جونگره زما كور وى

***

كله هَلته دې په سر ناست
كله دلته دې په پښو كې
كله ته زما نظر كې
كله زه د ستا ليمو كې

***

راسپړي دې راته يو، يو
د غليل خيگر زخمونه
په پېړو چې دې خورلي
په سينه دې گوزارونه

***

چېرته غشى دى لك شوى
په سينه ما را اوبنكلى
چېرته بنخي بلې تا كې
چه ما رو، رو را ايستلى

***

چېرته ژوبل په نيزه ئې
چېرته شلد دركې تومبلي
خپل رگونه مې تسمې كړي
ستا زخمونه مې گڼلي

***

ستا د خور گوگل له لاسه
بل زما په خيگر اور وى
ستا په ترو كې خيبره !
يو جونگره زما كور وى

***

ستا په سترگو مې كتلي
دغه لاري دې ميدان ته
د ماضي په ائينه كې

د حملو هغه طوفان ته
***

د درې له هاغه گټه
د میدان تر هاغه سره
سپین پگونه لوی لستوني
د یو غر نه تر بل غره
***

کوزه تورې نه اودرپرې
بره غشي راورپرې
شور دی چغې دي نارې دي
سیلاب ځي په وړاندې کېرې
***

ځمکه څه په وینو سره شوه
چه فضا ئې اولرله
د دي مرو له کبله
میدان واوریده په بله
***

اوریدې مي درز د تورې
چه ستا خټې په هر لور وی
ستا په ترو کې خبیږه !
یو جونگره زما کور وی
***

په تندي کې دي ځلپرې
د ماضي هغه نقشونه
چه اریاو تېرول به
ستا په خوا کې کنډکونه
***

ستا په ریگ کې دا دی، دا دی
د یونان د سورو پلونه
گوره دا پراته هډوکي
د محمود د فوځ هډونه
***

ای دی، ای دی په دي تره
د غوري د وینو داري
راشه دا دی د غجلیانو
نښې پاتې دي په لاري
***

دا دي مات پراته سرونه
د مغلو د سورو دي
ابدالیانو دي لیکلي
خپل نومونه په درو دي
***

ته تاریخ مي د غیرت ئې
خو زما د زرگي زور وی
ستا په ترو کې خبیږه !
یو جونگره زما کور وی
***

د پښتو د عظمت کوره
ځلند ښکاري په دُنیا کې

د پاڼو شمیره: له 5 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

د غُروج ولولې وينم
ستا فضا کې، ستا هوا کې
***

د ژوندون احساس پيدا شو
ستا د ترو په خولې کې
د شعور ناوې مُسيري
ستا د غېږې په ډولې کې
***

په زلمو کې ټوکېدلې
نوي وينه د سيالۍ ده
غر په سمه الوتلي
يو وړمه د قامولۍ ده
***

د ايشيا د زرگي سره
پسرلي شو خوشالېږه
د پښتو د غيرت گله
مبارک دې شه غورېږه
***

ستا د دغې ورځ په تمه
کاش! څو ورځې ژوندون نور وي
ستا په ترو کې خيبره!
يو جونگره زما کور وي
شاعر: اجمل خټک

د خيبر آواز
پروت چه د غليم مخي ته سد د سکندر يمه
خدايږو هغه مورگه هغه څوکه د خيبر يمه
***

لوی شومه وړوکی خونړو انقلابونو کې
ټول عمر مي تېر شو د غليم سره جنگونو کې
نه کر مه چا محوه په مدهشو طوفانونو کې
نه شول څوک کامياب په ما کلکو بمبارونو کې
جوړ چه له تنگونو غيرتونو نه دنگ غر يمه
خدايږو هغه مورگه هغه څوکه د خيبر يمه
***

يو خوا مي مومند دي اتمانخيل دي ترکانې پراته
بل خوا مي وزير مسيد دي خدايږو ميرني پراته
غير کې مي شينواري اپريدي لا پخواني پراته
لر خو يوسفزي زلمي دي بر هم ډراني پراته
خوبښ چه د خټکو اڅکزو د زرگي سر يمه
خدايږو هغه مورگه هغه څوکه د خيبر يمه
***

ډيري صدى تېرې شوي تېرېږي د ارمان سره
هر بدخوا ستون شوی رانه خدايږو د خفگان سره
هر غليم مي وړی د افسوس رومان د ځان سره
ډير مي جنگولۍ سر د دهر پهلوان سره
تل چه هر غليم ته د غم غشي په ځيگر يمه
خدايږو هغه مورگه هغه څوکه د خيبر يمه
***

زه د ننگ غیرت نه جوړی شوی قافلې لرم
ورشه تاریخ وگوره رنگینې سلسلې لرم
لمر په شان بنسکاره د همت بسې سپینې شغلي لرم
دغو غاړو ترو کې بی شماره زلزلې لرم
یاد په ننگ غیرت چه دې جهان کې لر و بر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
***

ډیر مې ز غلوي غلیمان محمدجان خان په زور
څوک مې پرزولي د ایمل او دریا خان په زور
چا ته مې بسولی خپل عظمت د خوشال خان په زور
څوک مې حیران کړي د غازي فخر افغان په زور
تل چه هر غلیم ته د غم غشی په ځبگر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
***

ډیرو راته وار په وار اغزي لار کې کرلي دي
چا لا د گوندی نفاق تخمونه راشیندلي دي
چا که ډیر چالونه د تذویر راغزولي دي
دوی په هر کوهي کې خدای پخپله غورزولي دي
زور د غلیمانو ته لښکر د مازدیگر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
***

چا چه په بد نیت سره تش ما پلو کتلي دي
کاتې یې له سترگو نه په هغه دم وتلي دي
ډیرو قوتونو خپل زورونه آزمیلي دي
ډیرو چپاوونو خپل اسونه تیزولي دي
لیک چه د اول نه د پښتون قوي سنگر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
***

هو زه د اول نه د جگړو سره آشنا یمه
مېنه د میرویس ژوند د خوشال او احمدشاه یمه
لر و بر جهان ته دا په هر ډگر کښې بنایمه
نشتم قبلولی اسارت د ننگ دنیا یمه
زړه چه د روښان عمراخان غازي اکبر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
***

تل مې په لمن کې کاني بوټي انقلاب غواري
شگي مې د غېږې تل د ننگ غیرت سیلاب غواري
هره پرڅه تره مې د ژوند آزاد شراب غواري
هر مرغه مې ځان ته ترانه او خپل رباب غواري
ساتي مې پردو نه د پښتون د زړه نظر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
***

پروت چه د غلیم مخي ته سد د سکندر یمه
خداپرو هغه مورگه هغه څوکه د خیبر یمه
شاعر: امان الله سیلاب صافی

خیبر ته اعلان

چه خازي شني مې په قبر وي ولاړي
که غلام مړ وم راځي تو کي پري لاړي

يا به دا بي ننگه ملك باغ عدن كرم
يا به كرم د پښتنو كوڅي ويجاري
چه قطري، قطري مي پوڅ د دښمن نكړي
موري ما پسي په كوم مخ به ته ژاري
چه په خپلو وينو نه يم لمبېدلي
په ما مه پليتوي د جمات غاري
شاعر: غني خان

خيبر

خيبر از مردان حق بيگانه نيست
در دل او صد هزار افسانه ايست
جاده كم ديدم از او پيچيده تر
پاوه گردد در خم و پيچش نظر
سبزه در دامان كهسارش مجوي
از ضميرش بر نيابد رنگ و بوي
سرزميني كبك او شاهين مزاج
آهوي او گيرد از شيران خراج
در فضايش جره بازان تيز چنگ
لرزه بر تن از نهيب شان پلنگ
شاعر: اقبال لاهوري
د دغي مجموعي د مهتمم امان سيلاب صافي روح دي بناد وي .